

Sygn. akt III KO 106/22

POSTANOWIENIE

Dnia 1 lutego 2023 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jacek Błaszczyk

w sprawie z wniosku **M. Ś.**
po rozpoznaniu w Izbie Karnej
w dniu 1 lutego 2023 r.
na posiedzeniu w przedmiocie wniosku skazanego
o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego
w Rzeszowie, sygn. akt II K 31/17,
zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie
z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt II AKa 42/20,
na podstawie art. 545 § 3 k.p.k.,

p o s t a n o w i ł:

**odmówić przyjęcia wniosku wobec jego oczywistej
bezzasadności.**

UZASADNIENIE

Do Sądu Najwyższego wpłynął osobisty wniosek M. Ś. o wznowienie postępowania w sprawie Sądu Okręgowego w Rzeszowie, sygn. akt II K 31/17, zakończonej wyrokiem Sądu Apelacyjnego w Rzeszowie z dnia 30 listopada 2020 r., sygn. akt II AKa 42/20. We wniosku M. Ś. wskazał, że sprawa wymaga ponownego rozpatrzenia, albowiem zaistniały bezwzględne przyczyny odwoławcze określone w art. 439 § 1 pkt 8, 9, 10 k.p.k.

Sąd Najwyższy zważył co następuje.

Na podstawie art. 545 § 3 k.p.k. należało odmówić przyjęcia wniosku, bez wzywania skazanego do usunięcia jego braków formalnych i bez próby ich

usunięcia poprzez wyznaczenie obrońcy z urzędu. Wymieniony na wstępie przepis nakazuje podjęcie takiej decyzji wtedy, gdy z treści wniosku niepochozącego od podmiotu fachowego wynika jego oczywista bezzasadność.

W orzecznictwie Sądu Najwyższego jednoznacznie wskazuje się, że instytucja wznowienia postępowania należy do kręgu nadzwyczajnych środków zaskarżenia, których procesowe uruchomienie może nastąpić wyłącznie na podstawie przesłanek ściśle określonych w ustawie. Katalog okoliczności otwierających drogę do wystąpienia z inicjatywą wzruszenia prawomocnego rozstrzygnięcia zawierają przepisy art. 540 k.p.k., art. 540a k.p.k., art. 540b k.p.k., art. 542 § 3 k.p.k. Zaznaczyć przy tym należy, że w związku z wejściem w życie ustawy z dnia 27 września 2013 r. o zmianie ustawy - Kodeks postępowania karnego i niektórych innych ustaw (Dz. U. poz. 1247) od dnia 1 lipca 2015 r. powstał obowiązek dokonywania kontroli wniosku o wznowienie postępowania – z punktu widzenia jego ewentualnej oczywistej bezzasadności. Ustawodawca w treści art. 545 § 3 k.p.k. określił, że sąd odmawia przyjęcia wniosku niepochozącego od prokuratora, obrońcy lub pełnomocnika, bez wzywania do usunięcia jego braków formalnych, jeżeli z treści wniosku, w szczególności odwołującego się do okoliczności, które były już rozpoznawane w postępowaniu o wznowienie postępowania, wynika jego oczywista bezzasadność. Decydująca jednak jest sama treść wniosku o wznowienie, która może być oczywiście bezzasadna z różnych powodów. Ta oczywista bezzasadność wynikać może z tego, że we wniosku wskazano podstawy wznowienia, które nie są przewidziane w ustawie albo z tego, że w ogóle nie wskazano żadnych podstaw wznowienia, ograniczając się do postulowania przeprowadzenia kolejnej kontroli odwoławczej (zob. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 25 września 2015 r., II KO 49/15, OSNKW 2016, z. 1, poz. 5).

Odnosząc powyższe uwagi do realiów rozpoznawanej sprawy stwierdzić należy, że pismo skazanego M. Ś. nie zawiera argumentacji, która pozwoliłaby na ustalenie, iż w sprawie miały miejsce okoliczności uzasadniające wznowienie postępowania ujęte w art. 540 § 1 – 3 k.p.k.

Wnosząc o wznowienie postępowania skazany powołuje się na okoliczności związane z merytorycznym rozpoznaniem sprawy karnej kwestionując uznanie winy

przez Sąd meriti. Argumentacja ta jest niedopuszczalna w postępowaniu wznowieniowym i wskazuje wprost na oczywistą bezzasadność wniosku. Postępowanie wznowieniowe nie ma bowiem na celu ponownego rozpoznania sprawy i jej kontroli pod względem trafności i zasadności wydanego orzeczenia.

Niejako na marginesie wskazać należy, że przywołane we wniosku okoliczności były już przedmiotem analizy w toku postępowania kasacyjnego, w trakcie którego rozpoznawano kasację obrońcy skazanego, a także nadzwyczajny środek zaskarżenia wywiedziony przez Prokuratora Generalnego. Procedując na rozprawie Sąd Najwyższy postanowieniem z dnia 8 czerwca 2022 r., sygn. akt IV KK 600/21 oddalił obie kasacje jako oczywiście bezzasadne.

Nie dostrzegając także, aby zachodziły inne okoliczności, które mogłyby zadecydować o uwzględnieniu wniosku o wznowienie postępowania, Sąd Najwyższy uznał, że jest on bezzasadny w stopniu oczywistym i na mocy art. 545 § 3 k.p.k. orzekł jak w sentencji.